

Svar (2/5 02)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne indlede med at fremhæve, at ordningen, hvorefter et folketingsudvalg kan anmode den relevante minister om i et samråd f.eks. at besvare spørgsmål eller redegøre nærmere for bestemte problemstillinger, efter min opfattelse er et væsentligt og værdifuldt redskab i samarbejdet mellem regeringen og Folketinget. Ordningen indebærer bl.a., at spørgsmål og problemstillinger, som udvalget har en særlig interesse i, under mere uformelle former kan drøftes grundigt og udførligt.

Det sædvanlige er, at den pågældende minister ikke deltager i sådanne samråd på egen hånd, men er ledsaget af en eller flere embedsmænd, f.eks. af ministersekretæren eller af medarbejdere fra det pågældende ressortkontor m.v. Praksis på området er dog forskellig i de enkelte udvalg.

I det omfang, der deltager embedsmænd, har dette navnlig til formål at sikre, at drøftelserne mellem udvalget og ministeren kan foregå på det bedst mulige tekniske og faktuelle grundlag, og at embedsmændene kan have et direkte kendskab til de spørgsmål og synsvinkler, som udvalgets medlemmer er optaget af. På denne måde vil ministeren og udvalget kunne have en fælles interesse i embedsmændenes medvirken.

Spørgsmålet om embedsmænds deltagelse i samråd i de enkelte udvalg beror i det væsentlige på den praksis og tradition, der har udviklet sig i forståelse mellem udvalget og skiftende ministre. Opstår der spørgsmål om en ministers mulighed for at være ledsaget af embedsmænd, vil ordningen imidlertid i praksis være, at det er op til udvalget at træffe beslutning herom.

Er udvalget – som det er sædvanligt – indforstået med, at ministeren ledsages af embedsmænd, er den naturlige ordenning omvendt den, at det er op til ministeren at tage stilling til, om den pågældende ønsker at benytte denne mulighed, og hvilke embedsmænd der i givet fald skal være tale om.

Efter min opfattelse er det rigtige, at denne ordening også må gælde for så vidt angår de særlige rådgivere.

Det kan således være væsentligt for ministerens mulighed for at få den fornødne bistand af den særlige rådgiver, at denne kan følge ministeren i relevante sammenhænge, herunder efter omstændighederne i samråd i Folketinget. Det bemærkes i den forbindelse, at der i meget vidt

omfang gælder de samme regler og principper for særlige rådgivere som for det almindelige embedsværk, herunder med hensyn til faglighed, sandhedspligt og tavshedspligt. De særlige rådgivere er således bl.a. i samme omfang som »almindelige« embedsmænd forpligtet til at iagttage fortrolighed med hensyn til indholdet af de drøftelser m.v., der finder sted i samrådet.

Spm. nr. S 1868

Til undervisningsministeren (22/4 02) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren redegøre for konsekvenserne af L 78 samt svare på, hvorvidt det er korrekt, hvad organisationerne påpeger, og i tilfælde af at organisationerne har ret, svare på, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved dette?«

Begrundelse

Der har i de senere uger været en større opstandelse over forslaget end ved vedtagelse af andre forslag – specielt fra de involverede organisationer. Selv om Dansk Folkeparti godt er klar over, at alt forandring ikke altid falder i god jord, så tyder noget på, at disse organisationer måske kan have ret i deres formodninger om, at uddannelsesområdet vil gå i stå.

Dansk Folkeparti har stemt ja til forslaget, da vi godt har været klar over, at der skulle have været en brugerbetaling, men har ikke været klar over, at det ville ramme på områder, så efteruddannelsen ville gå i stå. Dansk Folkeparti er klar over, at vi har givet ministeren beføjelse til selv at bestemme brugerbetalingsafgiften.

Svar (2/5 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Da det ikke fremgår af spørgsmålet eller begrundelsen herfor, hvilke organisationers opfattelser af konsekvenserne af lovforslag L 78 spørgsmålet vedrører, vil jeg ved besvarelsen af spørgsmålet lægge til grund, at spørgsmålet især vedrører den kritik, som en række organisationer har fremført i forhold til en generel anvendelse af deltagerbetaling på voksen- og efteruddannelsesområdet. Denne bekymring er blandt an-